

8.10.2021.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŠIBENSKO-KNINSKA ŽUPANIJA
Upravni odjel za opću upravu, imovinsko-pravne
i zajedničke poslove

KLASA: UP/I-942-01/12-01/1
URBROJ: 2182/1-19/4-21-68
Šibenik, 30. 9. 2021. godine

Rivijera d.d. u stečaju
odvjetnik Ivica Matas,
Šibenik, Put Gimnazije 55
za Rivijeru

PREDMET: I. Drutter- zahtjev za povrat u naravi imovine
oduzete za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine
u K.O. Šibenik
- dostava podnesaka i poziv

Pravomoćnim rješenjem ovog tijela, vraćena je u vlasništvo prostorija u prizemlju zgrade 5254/2 K.O. Šibenik zakonskim nasljednicima prijašnjeg vlasnika, svi zastupani po odvjetniku.

Slijedom uputa ovlaštenog ministarstva čije rješenje vam dostavljamo u preslici kao prilog, pozivamo naslov da se očituje o troškovima u upravnoj stvari, u roku 8 dana.

Viša savjetnica za
imovinsko-pravne poslove
Marija Barišić, dipl. iur.

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE
UPRAVA ZA GRAĐANSKO,
TRGOVAČKO I UPRAVNO PRAVO

KLASA: UP/II-942-01/20-01/181
URBROJ: 514-04-02-01-01/07-21-05

Zagreb, 12. srpnja 2021.

Ministarstvo pravosuđa i uprave, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, u povodu žalbe Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, koje zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Šibeniku, Građansko-upravni odjel, izjavljene protiv zaključka Šibensko-kninske županije, Upravnog odjela za imovinsko-pravne i zajedničke poslove, KLASA: UP/I-942-01/12-01/1, URBROJ: 2182/1-20-20-56 od 2. travnja 2020., ispravljenog zaključkom navedenog tijela, KLASA: UP/I-942-01/12-01/1, URBROJ: 2182/1-20-20-58 od 16. travnja 2020., radi naknade za oduzetu imovinu, na temelju članka 225. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91 i 103/96) u vezi s člankom 168. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09) i članka 71. Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine („Narodne novine“, broj 92/96, 80/02, 81/02 i 98/19, dalje: Zakon o naknadi), donosi sljedeće

RJEŠENJE

Poništava se zaključak Šibensko-kninske županije, Upravnog odjela za imovinsko-pravne i zajedničke poslove, KLASA: UP/I-942-01/12-01/1, URBROJ: 2182/1-20-20-56 od 2. travnja 2020., ispravljenog zaključkom navedenog tijela, KLASA: UP/I-942-01/12-01/1, URBROJ: 2182/1-20-20-58 od 16. travnja 2020., te se predmet vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Izrekom zaključka prvostupanjskog tijela navedenim u izreci ovog rješenja točkom 1. utvrđena je naknada za troškove upravnog postupka u sveukupnom iznosu od 228897,50 kn Isaku Drutteru, Nevi Dujčić i Maji Kobol. Točkom 2. izreke naloženo je Republici Hrvatskoj naknaditi trošak u iznosu iz točke 1. izreke u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti tog zaključka.

Zaključkom prvostupanjskog tijela, KLASA: UP/I-942-01/12-01/1, URBROJ: 2182/1-20-20-58 od 16. travnja 2020., točkom 1. izreke ispravljena je točka 1. izreke zaključka prvostupanjskog tijela, KLASA: UP/I-942-01/12-01/1, URBROJ: 2182/1-2020-56 od 2. travnja 2020., u drugom retku, gdje piše „228897,50 kn“, na način da ispravno treba pisati: „228.897,50 kn.“. Točkom 2. izreke odlučeno je da će ispravak biti upisan u izvornik zaključka u obliku bilješke.

89Qxg2k9qkKnymZkAqVsEA

Pravodobnom žalbom navedeni zaključak prvostupanjskog tijela pobija Državno odvjetništvo Republike Hrvatske zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Žalitelj navodi da iz obrazloženja pobijanog zaključka proizlazi kako je predmetni trošak upravnog postupka utvrđen na teret Republike Hrvatske temeljem odredbe članka 114. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku. S tim u vezi, žalitelj prvenstveno ističe kako se u konkretnom slučaju radi o troškovima nastalim u upravnom postupku radi naknade oduzete imovine, koji se vodi prema odredbama Zakona o naknadi. Žalitelj navodi da sukladno izričitoj zakonskoj odredbi članka 65. stavka 2. Zakona o naknadi, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ima položaj stranke u postupku.

Shodno tome, žalitelj ističe da u upravnim postupcima radi naknade za oduzetu imovinu stranka nije Republika Hrvatska, nego državno odvjetništvo, koje u postupku sudjeluje kao stranka *sui generis* i to s osnovnom zadaćom zaštite zakonitosti, a ne kao zakonski zastupnik Republike Hrvatske ili bilo kakva druga vrsta opunomoćenika stranke. Slijedom navedenog, žalitelj navodi da je pobijanim zaključkom potpuno neosnovano te promašeno naloženo Republici Hrvatskoj - trećoj osobi, naknaditi trošak predmetnog upravnog postupka. Osim navedenog, žalitelj ističe da je prilikom donošenja pobijane odluke, prvostupanjsko tijelo potpuno izgubilo iz vida činjenicu da su stranke predmetnog upravnog postupka, osim podnositelja i Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, također i Grad Šibenik kao obveznik naknade te Rivijera d.d. Žalitelj smatra da u svakom slučaju podnositeljima ne pripada pravo na naknadu troškova u vezi sa zastupanjem po odvjetniku u postupku radi naknade oduzete imovine. Pritom, žalitelj ističe da je navedeno pravno mišljenje rezultat tumačenja odredbe članka 68. Zakona o naknadi, kojim je propisana supsidijarna primjena Zakona o općem upravnom postupku, ako Zakonom o naknadi nije drukčije propisano, te predstavlja ustaljenu sudsku praksu iskazanu u nizu odluka prvostupanjskih i drugostupanjskih tijela, kao i Upravnog suda Republike Hrvatske (presuda Upravnog suda Republike Hrvatske, Poslovni broj: Us-4673/2006-10 od 21. svibnja 2009., Poslovni broj: Us-5789/2007-12 od 24. listopada 2008., itd.). Žalitelj ističe da se odredba stavka 3. članka 114. Zakona o općem upravnom postupku ne može tumačiti izdvojeno od odredaba stavaka 1. i 2. istog članka.

Pritom, žalitelj navodi da je odredbom članka 114. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku propisano da kada u postupku sudjeluju dvije strane ili više stranaka sa suprotnim interesima, tada je troškove jedne strane dužna nadoknaditi druga stranka, uz pretpostavke da je druga stranka izazvala taj postupak i da je postupak okončan nepovoljno za nju. Međutim, žalitelj ističe da Državno odvjetništvo nije izazvalo postupak koji se vodi prema odredbama Zakona o naknadi niti je taj postupak okončan na njegovu štetu. Žalitelj navodi da troškovi za pravno zastupanje čine samo dio troškova koji su uzrokovani postupkom, te se mogu naknaditi samo u slučaju kada da je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano, ali samo pod uvjetom iz odredbe članka 114. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku, koje pretpostavke moraju biti ispunjene kumulativno. Budući u konkretnom slučaju Državno odvjetništvo Republike Hrvatske nije izazvalo postupak i troškove, bez obzira na to što je po ocjeni prvostupanjskog tijela pravno zastupanje bilo nužno i opravdano, žalitelj smatra da nema mjesta primjeni odredbe članka 114. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku. Žalitelj, podredno, ističe kako je upravo po njegovoj žalbi, izjavljenoj protiv rješenja Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji, Službe za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove, KLASA: UP/I-942-01/12-01/01 od 16. srpnja 2013., kojim je tek djelomično odlučeno o zahtjevu podnositelja – isto rješenje prvostupanjskog tijela poništeno te ujedno

89Qxg2k9qkKnymZkAqVsEA

riješeno na način da je odlučeno u cijelosti o postavljenom zahtjevu za povrat, odnosno u cijelosti je dana u vlasništvo (vraćena) predmetna nekretnina podnositeljima zahtjeva. Žalitelj ističe da je navedena žalba izjavljena upravo pazeći na zakonitost postupka, konkretno zato što je isto bilo u suprotnosti sa sadržajem isprava na kojem se u istom poziva, koje razloge je drugostupanjsko tijelo našlo osnovanim te je slijedom navedenog poništilo rješenje prvostupanjskog tijela i riješilo u korist predlagatelja, koji protiv navedenog prvostupanjskog rješenja uopće nisu izjavili žalbu (!). Slijedom navedenog, žalitelj predlaže pobijati zaključak poništiti i upravni stvar meritorno riješiti na način da se zahtjev za priznanje troškova predmetnih upravnih postupaka odbije.

Odgovor na žalbu Državnog odvjetništva Republike Hrvatske podnijeli su podnositelji zahtjeva Isak Drutter, Maja Kobol i Neva Duić. U odgovoru na žalbu podnositelji zahtjeva skreću pozornost na načelo obveznosti presuda donesenih u upravnim sporovima, sadržano u odredbi članka 10. Zakona o upravnim sporovima, prema kojoj je pravomoćna presuda obvezna za stranke u upravnom sporu i njihove pravne slijednike, a ujedno ističu da je temeljem odredbe članka 81. stavka 2. navedenog Zakona tuženik ili tijelo nadležno za izvršenje u izvršenju presude dužno postupati sukladno izreci presude, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjima i primjedbama suda. Pritom, podnositelji zahtjeva ističu da je prvostupanjsko tijelo postupilo sukladno pravnim shvaćanjima i primjedbama Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, izraženih u presudi, Poslovni broj: Usž-796/19 od 11. rujna 2019. Podnositelji zahtjeva, nadalje, navode da žalbeni razlozi žalitelja, u bitnom, predstavljaju restilizaciju i ponavljanje rješenja drugostupanjskog tijela od 26. ožujka 2018., poništeno prethodno spomenutom presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, te smatraju da je u svijetlu navedene presude potpuno suvišna reciklaža tumačenja odredbe članka 114. Zakona o općem upravnom postupku. Podnositelji zahtjeva, također, smatraju, imajući u vidu sadržaj žalbe, kontradiktornim žalbeni navod žalitelja da je Državno odvjetništvo Republike Hrvatske stranka u postupka, iz kojeg razloga Republika Hrvatska ne bi bila u obvezi naknaditi trošak predmetnog upravnog postupka, jer je ona treća osoba. Podnositelji zahtjeva predlažu žalbu kao neosnovanu odbiti.

Žalba Državnog odvjetništva Republike Hrvatske djelomično je osnovana.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenog ovom drugostupanjskom tijelu uz žalbu proizlazi da je rješenjem prvostupanjskog tijela, KLASA: UP/I-942-01/12-01/01, URBROJ: 2182-03-05/2-13-26 16. srpnja 2013. i rješenjem ovog drugostupanjskog tijela, KLASA: UP/II-942-01/13-01/732, URBROJ: 514-04/01-14-04 od 1. srpnja 2014., Isaku Drutteru iz Zagreba, u ½ dijela, Maji Kobol iz Zagreba, u ¼ dijela i Nevi Duić iz Zagreba, u ¼ dijela, dano je (vraćeno) u suvlasništvo prizemlje čest. zgr. 67/2, k.o. Šibenik stari, koja odgovara dijelu k.č.br. 5254/2, upisana u zk.ul. 6468, k.o. Šibenik novi, u naravi poslovni prostor – restoran Alpa u površini od 89,53 m², s kojom vlasništvom je neodvojivo povezan odgovarajući suvlasnički dio cijele nekretnine označene kao k.č.br. 5254/2, k.o. Šibenik novi – kuća i lokal površine 147 m², upisane u zk.ul. 6468, k.o. Šibenik novi kao Društveno vlasništvo, upisanog prava korištenja Općine Šibenik i čest. zgr. 67/1, k.o. Šibenik stari površine 20 m², koja odgovara k.č.br. 5254/1, upisanoj u zk.ul. 3439, k.o. Šibenik novi, u naravi kuhinja u površini od 18,86 m², Društveno vlasništvo, upisanog prava korištenja Općine Šibenik, sve prikazano slovom A i crvenom bojom u skici stalnog sudskog vještaka građevinske struke Marka Raića, dipl. ing. građ. od 7. rujna 2012., koja skica je sastavni dio tog rješenja.

89Qxg2k9qkKnymZkAqVsEA

Nadalje, zaključkom prvostupanjskog tijela, KLASA: UP/I-94201/12-01/01, URBROJ: 2182-03-05/2-15-46 od 4. ožujka 2015., odbijen je zahtjev Isaka Druttera, Maje Kobol i Neve Duić za naknadom troškova pravnog zastupanja u provedenim upravnim postupcima, KLASA: UP/I-942-01/97-01/725 i KLASA: UP/I-942-01/12-01/01, te je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove u navedenim postupcima (točke 1. i 2. izreke).

Rješenjem ovog drugostupanjskog tijela, KLASA: UP/II-942-01/15-01/291, URBROJ: 514-05-02-01-02-18-02 od 26. ožujka 2018., odbijena je žalba Isaka Druttera, Maje Kobol i Neve Duić, izjavljena protiv zaključka prvostupanjskog tijela, KLASA: UP/I-942-01/12-01/01, URBROJ: 2182-03-05/2-15-46 od 4. ožujka 2015., a presudom Upravnog suda u Splitu, Poslovni broj: 5 UsInoi-43/18-10 od 20. rujna 2018., odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja Isaka Druttera, Maje Kobol i Neve Duić, radi poništenja rješenja ovog drugostupanjskog tijela od 26. ožujka 2018.

Pobijani zaključak prvostupanjskog tijela donesen je u ponovljenom postupku, nakon što su presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Poslovni broj: Usž-796/19-2 od 11. rujna 2019., poništene presuda Upravnog suda u Splitu, posl. broj: 5 UsInoi-43/18-10 od 20. rujna 2018., rješenje Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo, KLASA: UP/II-942-01/15-01/291, URBROJ: 514-05-02-01-02-18-02 od 26. ožujka 2018. te zaključak Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji, Služba za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove, KLASA: UP/I-94201/12-01/01, URBROJ: 2182-03-05/2-15-46 od 4. ožujka 2015. i predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak (točke I., II. i III. izreke).

U obrazloženju navedene presude, Visoki upravni sud Republike Hrvatske ocijenio je da su postupci pokrenuti na temelju odredbi Zakona o naknadi izuzetno složeni postupci, u kojima sudjeluje više stranaka, što po ocjeni tog Suda u predstavlja dostatan razlog i osnov za angažiranje stručne pomoći odnosno zastupanje po odvjetniku. Stoga je, prema mišljenju Suda, više nego jasno da su u konkretnom slučaju troškovi zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku bili nužni i opravdani. Nadalje, Sud navodi da se radi o postupcima naknade za oduzetu imovinu prijašnjih vlasnika temeljem odredbi Zakona o naknadi, a kao uvjet za ostvarenje prava na povrat oduzete imovine ili naknade je podnošenje zahtjeva (članak 65. Zakona o naknadi). Dakle, kako su podnositelji zahtjeva – ovdje tužitelji kao ovlaštenici naknade bili u obvezi (odnosno njihovi pravni prednici) podnijeti zahtjev, „izazvati”, odnosno pokrenuti ovaj upravni postupak i upravni spor radi ostvarenja naknade i to u zakonom propisanom roku iz odredbe članka 65. stavak 3. Zakona o naknadi, sve radi ostvarenja svojih prava, to prema mišljenju Suda navedena činjenica tužiteljima kao podnositeljima zahtjeva ne može biti na štetu pri ostvarenju njihova prava na trošak, pod uvjetima daje takav trošak bio nužan i opravdan, a o čemu se ovdje upravo radi.

Uvidom u obrazloženje pobijanog zaključka utvrđeno je da je prvostupanjsko tijelo istaknulo da je, sukladno uputi iz prethodno navedene presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Posl.br. Usž-796/19-2 od 11. rujna 2019., izvršilo uvid u troškovnik dostavljen u spis predmeta 31. srpnja 2013., kao i cjelokupnu priloženu dokumentaciju uz zahtjev kao i naknadno zaprimljeni podnesak punomoćnika prijašnjeg vlasnika od 9. ožujka 2020.

Prvostupanjsko tijelo ističe da iz spisu priloženog troškovnika proizlazi da su stranke kao vrijednost predmeta spora naznačile iznos od 18.000,00 EUR-a (odnosno 135.000,00 kn), te da su zatražili naknadu troškova pravnog zastupanja za ukupno 12 radnji u postupku, u

89Qxg2k9qkKnymZkAqVsEA

ukupnom iznosu od 17 955 bodova, odnosno 179.550,00 kuna, uvećano za PDV po stopi od 25%, odnosno iznos od 44.987,50 kuna, kao i plaćeni predujam od 4.460,00 kn, odnosno sveukupni iznos od 228.897,50 kn.

Pritom, prvostupanjsko tijelo navodi da je predmetni troškovnik sačinjen sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Tbr. 48. t. 1., 2., 3. i 5.), slijedom čega je navedeno tijelo, obzirom na okolnost da je prijašnji vlasnik zastupan po stručnoj osobi podnio zahtjev te uspio u cijelosti sa zahtjevom, kao i stav Suda da su troškovi u konkretnom upravnom postupku naknade za oduzetu imovinu bili nužni i opravdani, odlučilo kao u izreci pobijanog zaključka.

Odredbom članka 81. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) propisano je da je u izvršenju presude tuženik odnosno tijelo nadležno za izvršenje obvezno postupiti sukladno izreci presude, najkasnije u roku od 60 dana od dostave pravomoćne presude, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama suda.

Sukladno citiranoj zakonskoj odredbi, prigovori kojima žalitelj ističe da u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni odredbe članka 114. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku, odnosno da podnositeljima ne pripada pravo na naknadu troškova u vezi sa zastupanjem po odvjetniku u ovom postupku radi naknade oduzete imovine, ocijenjeni su neosnovanima.

Odredbom članka 114. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da svaka stranka snosi, u pravilu, sama svoje troškove uzrokovane postupkom, kao što su troškovi dolaženja, danguba, izdaci na takse, za pravno zastupanje i stručno pomaganje. Stavkom 2. je propisano da kad u postupku sudjeluju dvije stranke ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci naknaditi opravdane troškove koji su ovoj nastali sudjelovanjem u postupku. Ako je u takvu slučaju koja od stranaka djelomično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna naknaditi protivnoj stranci troškove razmjerno dijelu svojeg zahtjeva s kojim nije uspjela. Stranka koja je obiješću uzrokovala protivnoj stranci troškove u postupku, dužna je ovoj te troškove naknaditi. Stavkom 3. je propisano da se troškovi za pravno zastupanje naknađuju samo u slučajevima kad je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano.

Odredbom članka 208. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da se dispozitivom može riješiti i o troškovima postupka, ako ih je bilo, određujući njihov iznos, tko ih je dužan platiti, kome i u kojem roku. Ako se u dispozitivu ne rješava o troškovima, navest će se da će se o njima donijeti poseban zaključak.

Odredbom članka 117. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da u rješenju kojim se postupak završava organ koji donosi rješenje određuje tko snosi troškove postupka, njihov iznos i kome se i u kojem roku imaju isplatiti. Stavkom 2. je propisano da se u rješenju mora posebno navesti da li će onaj tko snosi troškove imati da naknadi troškove drugoj stranci (članak 114. stavak 2. i stavak 3.). Stavkom 3. je propisano da ako troškove postupka snosi više osoba, troškovi će se između njih razdijeliti na jednake dijelove odnosno u odgovarajućem razmjeru. Stavkom 4. je propisano da ako organ u rješenju ne odluči o troškovima, navest će da će o troškovima donijeti poseban zaključak.

Odredbom članka 209. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku propisano da obrazloženje rješenja mora sadržavati kratko izlaganje zahtjeva stranaka, utvrđeno činjenično

89Qxg2k9qkKnymZkAqVsEA

stanje, prema potrebi i razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, pravne propise i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dano u dispozitivu. Ako žalba ne odgađa izvršenje rješenja, obrazloženje sadrži i pozivanje na propis koji to predviđa. U obrazloženju rješenja moraju biti obrazloženi i oni zaključci protiv kojih nije dopuštena posebna žalba.

Iz prethodno citirane zakonske odredbe proizlazi da je u tzv. pravnom dijelu obrazloženja, uz navođenje odredaba materijalno-pravnih propisa, prvostupanjsko tijelo dužno izložiti i odgovarajuću interpretaciju tih odredbi u primjeni na utvrđeno činjenično stanje. Naime, nije dovoljno samo formalno pozvati se ili citirati određene propise kao mjerodavne već su nadležna tijela dužna obrazložiti na temelju kojih činjenica i okolnosti su utvrdila da su u okolnostima konkretnog slučaja ispunjene pretpostavke iz tih propisa. Svako drukčije postupanje prijeći strankama ostvarivanje prava na djelotvornu pravnu zaštitu u njihovoj pravnoj stvari. Strankama mora biti jasno zašto one u specifičnim okolnostima njihovog slučaja ispunjavaju ili ne ispunjavaju uvjete za ostvarivanje određenog prava ili interesa.

Ovo drugostupanjsko tijelo, također, ističe da upravno tijelo koje provodi postupak odlučuje koji su troškovi bili nužni i potrebni prema okolnostima svakog konkretnog slučaja, u skladu sa odredbama članka 114. Zakona o općem upravnom postupku. Kad u postupku stranku zastupa odvjetnik, tada se trošak zastupanja obračunava prema odredbama Zakona o odvjetništvu („Narodne novine“, broj 9/94, 117/08, 50/09, 75/09, 18/11), koji upućuje na primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12, 103/14 118/14 – ispravak i 107/15; u daljnjem tekstu: Odvjetnička tarifa).

Premda, prema ocjeni ovog drugostupanjskog tijela, imajući u vidu pravno obvezujuće mišljenje izraženo u presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Poslovni broj: Usž-796/19-2 od 11. rujna 2019., nije sporno da podnositelji zahtjeva imaju pravo na naknadu troškova pravnog zastupanja po odvjetnicima u konkretnom postupku naknade za oduzetu imovinu. Međutim, osnovano ističe žalitelj da iz pobijanog zaključka proizlazi kako je predmetni trošak upravnog postupka pogrešno utvrđen na teret Republike Hrvatske, koja nije stranka u upravnom postupku radi naknade oduzete imovine, koji se vodi prema odredbama Zakona o naknadi.

Prema izričitoj zakonskoj odredbi članka 65. stavka 2. Zakona o naknadi, zahtjev za naknadu oduzete imovine dostavlja se Državnom pravobraniteljstvu Republike Hrvatske (sada Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske) koji ima položaj stranke u postupku. Proizlazi, dakle, da je temeljem samog Zakona, Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske izričito priznato svojstvo stranke u postupcima koji se vode temeljem navedenoga Zakona o naknadi. Shodno tome, pravilno ističe žalitelj da u upravnim postupcima radi naknade za oduzetu imovinu stranka nije Republika Hrvatska, nego Državno odvjetništvo, koje u postupku sudjeluje kao stranka *sui generis* i to s osnovnom zadaćom zaštite zakonitosti, a ne kao zakonski zastupnik Republike Hrvatske ili bilo kakva druga vrsta opunomoćenika stranke. Shodno tome, ne može se otkloniti kao neosnovan prigovor žalitelja da je pobijanim zaključkom potpuno neosnovano te promašeno naloženo Republici Hrvatskoj - trećoj sobi, naknaditi trošak predmetnog upravnog postupka.

Osim navedenog, žalitelj, također, osnovano ističe da je prilikom donošenja pobijane odluke, prvostupanjsko tijelo potpuno izgubilo iz vida činjenicu da su stranke predmetnog upravnog

89Qxg2k9qkKnymZkAqVsEA

postupka, osim podnositelja i Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, također i Grad Šibenik kao obveznik naknade te trgovačko društvo Rivijera d.d., Šibenik.

Imajući u vidu prethodno citiranu odredbu članka 117. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku, kao i činjenicu da prvostupanjsko tijelo u obrazloženju pobijanog zaključka niti jednom riječju ne obrazlaže odluku da je trošak pravnog zastupanja podnositeljima zahtjeva dužan naknaditi isključivo (u punom iznosu) Republika Hrvatska, to je i iz navedenog razloga zaključak prvostupanjskog tijela ocijenjen nezakonitim.

Nadalje, iz obrazloženja pobijanog zaključka proizlazi da, suprotno citiranoj odredbi članka 209. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku, prvostupanjsko tijelo samo navelo stavke iz troškovnika koji je spisu predmeta priložio punomoćnik podnositelja zahtjeva, za koje je zatražena naknada troškova pravnog zastupanja u iznosu od 179.550,00 kn, odnosno u iznosu od 224.437,50 kuna, zbog priznanja prava na stopu PDV-a od 25%.

Prema ocjeni ovog drugostupanjskog tijela, upravno tijelo prvog stupanja paušalno je zaključilo da je troškovnik dostavljen u spis predmeta pravilno sačinjen, odnosno propustilo je suštinski ispitati opravdanost ukupno zatraženog iznosa naknade, imajući u vidu zatraženi iznos naknade po osnovi poreza na dodanu vrijednost, pa tek nakon toga izvesti pravni zaključak može li se naknada troškova pravnog zastupanja priznati u ukupno zatraženom iznosu.

Naime, mišljenje je ovog drugostupanjskog tijela, da je upravno tijelo prvog stupnja na priznati iznos troškova pogrešno obračunalo PDV u iznosu od 25%, a ne PDV po stopi važećoj u vrijeme poduzimanja pojedine radnje. Naime, odredbom članka 37. stavka 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14) propisano je da se PDV obračunava po stopi koja je na snazi u trenutku nastanka oporezivog događaja, tj. događaja na temelju kojeg su ispunjeni pravni uvjeti potrebni za nastanak obveze obračuna PDV-a.

Stoga je radnje obavljene u upravnom postupku do 1. kolovoza 2009., a koje je prvostupanjsko tijelo ovlaštenicima naknade priznalo kao trošak, trebalo obračunati sa stopom PDV-a od 22%, radnje obavljene od 1. kolovoza 2009. do 1. ožujka 2012., trebalo je obračunati sa stopom PDV-a od 23%, a radnje obavljene od 1. ožujka 2012., trebalo je obračunati sa stopom PDV-a od 25%.

Imajući u vidu sve prethodno izložene nedostatke u obrazloženju pobijanog zaključka, odnosno činjenicu da u pobijanom zaključku nisu navedeni jasni i argumentirani razlozi zbog kojih je prvostupanjsko tijelo prihvatilo zahtjev podnositelja zahtjeva za naknadu troškova pravnog zastupanja u cjelokupno zatraženom iznosu, te da nije navedena niti jedna odredba Odvjetničke tarife na kojoj je prvostupanjsko tijelo temeljilo odluku, to pobijani zaključak prvostupanjskog tijela sadrži nedostatke zbog kojih se ne može ispitati.

Također se skreće pozornost prvostupanjskom tijelu da je izrekom osporenog zaključka propustilo obvezati (pogrešno utvrđenog) obveznika isplate troškova postupka, na plaćanje zakonske zatezne kamate koja teče od dana donošenja tog zaključka do isplate.

Ujedno se ističe da je prvostupanjsko tijelo zaključak o troškovima postupka propustilo dostaviti svim strankama koje su sudjelovale u konkretnom upravnom postupku.

89Qxg2k9qkKnymZkAqVsEA

Preostali navodi iz žalbe nisu od utjecaja na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari.

U ponovnom postupku prvostupanjsko tijelo donijeti će novu i na zakonu osnovanu odluku o troškovima postupka u ovome predmetu, na način da će analizirati troškovnik priložen spisu predmeta u skladu s uputom iz obrazloženja ovog rješenja, pri čemu će u obrazloženju zaključka navesti pravne propise i jasne razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dano u dispozitivu.

Slijedom navedenog, pobijani zaključak prvostupanjskog tijela ocijenjen je nepravilnim i na zakonu neosnovanim te je primjenom odredbe članka 242. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku odlučeno kao izreci ovog rješenja.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Splitu, Put Supavla 1. Upravni spor se pokreće tužbom koja se podnosi u roku od 30 dana po dostavi ovog rješenja stranci koja podnosi tužbu.

Tužba se predaje neposredno Upravnom sudu u Splitu ili mu se šalje poštom preporučeno.

Tužba se podnosi u onolikom broju primjeraka koliko ima zainteresiranih osoba i jedan primjerak za sud. Svakom primjerku treba priložiti i prijepis ovog rješenja.

RAVNATELJICA

Mirela Fučkar

Rješenje se dostavlja:

1. Šibensko-kninskoj županiji, Upravnom odjelu za imovinsko-pravne i zajedničke poslove, zajedno sa spisom predmeta, s time da jedan primjerak ovog rješenja uruči:

- Odvjetniku Marku Sinovčiću, Cernička 50, 10 000 Zagreb
(za Isaka Druttera, Maju Kobol i Nevu Duić),
- Gradu Šibeniku, Uredu Gradonačelnika,
- Općinskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Građansko-upravnom odjelu,
Stjepana Radića 81, 22 000 Šibenik (na broj: Unz-610/97),
- ✓ Odvjetnici Luidi Dean, Vladimira Nazora 53, 22 000 Šibenik
(za trgovačko društvo Rivijera d.d., Šibenik)

2. U spis

89Qxg2k9qkKnymZkAqVsEA

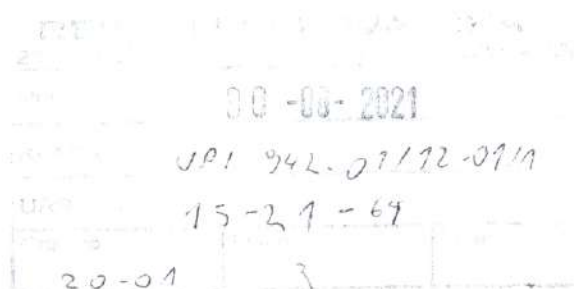
Odvjetnički ured Marko Sinovčić

REPUBLIKA HRVATSKA
ŠIBENSKO-KNINSKA ŽUPANIJA
Upravni odjel za imovinsko-pravne i
zajedničke poslove

Trg Pavla Šubića 2
22000 ŠIBENIK

Zagreb, 25. kolovoza 2021.

Klasa: UP/I-942-01/12-01/1
Urbroj: 2182-03-05/1-20-20-60

Podnositelji zahtjeva: **ISAK DRUTTER**, OIB: 35143222947,
MAJA KOBOL, OIB: 58929903432 i
NEVA DUIĆ, OIB: 25569164729, zastupani po Marku Sinovčiću,
odvjetniku iz Zagreba

PODNEŠAK

Dvostruko,
Punomoć spisu

podnositelja zahtjeva kojim se očituju na Rješenje
Ministarstva pravosuđa i uprave Uprava za
građansko, trgovačko i upravno pravo klasa:
UP/II-942-01/20-01/181 od 12. srpnja 2021.

I. Podnositelji su suglasni sa navodima iz uvodno citiranog Rješenja (str.6 pasus četverti) drugostupanjskog tijela da je mišljenje izraženo u presudi Visokog upravnog suda RH pravno obvezujuće i da nije sporno da podnositelji zahtjeva imaju pravo na naknadu troškova zastupanja po pnomoćniku.

To je sukladno sa načelom obaveznosti presuda donesenih u upravnim sporovima sadržanom u odredbi čl. 10 ZUS-a, u kojoj je izičito navedeno da je pravomoćna presuda obavezna za stranke u upravnom sporu i njihove pravne sljednike. Glede subjekata obaveznosti odluka u upravnom sporu valja napomenuti da ove odluke odgovarajući učinak imaju i na zainteresirane osobe u upravnoj stvari koje su dužne poštovati i trpjeti stanje utvrđeno sudskom odlukom, kao i na sami sud koji je takvu odluku donio.

Odvjetnički ured Marko Sinovčić

Temeljem odredbe čl. 81 st. 2 ZUS-a propisano je da je tuženik ili tijelo nadležno za izvršenje u izvršenju presude dužno postupati sukladno izreci presude, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjima i primjedbama suda. Pravno shvaćanje i primjedbe suda, odnosno upravno sudske upute, sadržane u obrazloženju presude, obvezuju javnopravno tijelo – obveznika izvršenja prilikom ponovnog rješavanja upravne stvari.

Naime, izraženo pravno shvaćanje u presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Usž-796/19 od 11. rujna 2019. o značenju i sadržaju norme veže upravno tijelo pri donošenju novog akta i nepridržavanje toga shvaćanja predstavlja izrazito nezakonito postupanje. Valja napomenuti da navedna presuda ima poseban učinak prema tuženiku, jer tuženo javnopravno tijelo ne smije ponovno odlučiti ili postupiti u pravnoj stvari, a da pri tome ne uzme u obzir pravno stajalište i primjedbe suda.

II. Podnositelji zahtjeva su suglasni da se kao obveznika plaćanja troškova naznači Državno odvjetništvo RH, budući da je isto bilo stranka, kako samo Državno odvjetništvo navodi, sui generis, u postupku povrata i to solidarno sa Gradom Šibenikom.

III. Glede navoda o pdv-u u dugostupanjskom rješenju valja napomenuti da je točno je da porezni obveznici obračunavaju pdv temeljem čl. 37 st. 1 Zakona o pdv-u po stopi koja je važila u vrijeme nastanka oporezivog događaja. Međutim, tbr. 48 Tarife o naknadama i nagradi za rad odvjetnika (NN 142/2012 103/2014, 118/2014, 107/2015) propisuje da odvjetnik primjenjuje tarifu koja je na snazi u trenutku naplate odvjetničke nagrade. Dakle, nastanak oporezivog događaja u smislu navedene odredbe Tarife je upravo trenutak naplate odnosno ispostavljanja troškovnika, a ne kako to pogrešno smatra drugostupajnsko tijelo vrijeme poduzimanja radnje. Punomoćnik nije niti mogao/smjeo naznačiti niti jednu drugu stopu pdv-a osim one koja je važila u trenutku naplate, jer bi time izrijeком povrijedio zakon na štetu korisnika tog poreza – državnog proračuna RH..

Valja posebno napomenuti i to da su sva tijela u ovome postupku osporavala sami nastanak oporezivog događaja odnosno obvezu naknade troškova zastupanja do donošenja presude Visokog upravnog suda RH 11. rujna 2019. godine posl. br. Usž-796/19-2 od 11. rujna 2019.

IV. Drugostupajnsko tijelo je pogrešno pročitalo i konstatiralo u svome rješenju (zadnji pasus na str. 4 i prvi na str. 5) da je troškovnik podnositelja zahtjeva sačinjen na vps. (vrijednost predmeta spora) od 18.000,00 Eura. Troškovnik je sačinjen na vps. od 180.000,00 Eura, jer su podnositelji zahtjeva procijenili vrijednost predmetne nekretnine od najmanje 2.000,00 Eura/m². Troškovnik je sačinjen temeljem odredbi Tarife 20, 21. i 22. stime da osnovicu za obračun čini ukupna vrijednost imovine, kako je to i propisano u tbr. 20. t. 2.

Odvjetnički ured Marko Sinovčić

U privitku podneska podnositelji zahtjeva dostavljaju Naslovu kopiju ugovora o kupoprodaji iz kojeg proizlazi da su podnositelji zahtjeva predmetnu nekretninu prodali za kupoprodajnu cijenu u iznosu od 380.000 Eura (u kunsjoj protuvrijednosti), dakle za iznos od 100.000 Eura veći iznos od iznosa po kojem je sačinjen troškovnik u ovome predmetu. Obzirom na tu činjenicu vrijednost imovine po kojoj je sastavljen troškovnik je na samo realna nego i manja od one vrijednosti koja je trebala biti.

Ponovo se navodi kako su sve poduzete radnje i zastupanja u postupku bili potrebni i nužna, te obračunati sukladno važećoj odvjetničkoj Tarifi, što se odnosi i na PDV.

V. Podnositelji zahtjeva su apsolutno suglasni sa uputom drugostupanjskog tijela da prvestupanjsko tijelo u novom rješenju obveže Državno odvjetništvo RH i Grad Šibenik solidarno i na plaćanje zakonskih zateznih kamata i to od dana donošenja rješenja pa do isplate po stopi od 5,61 % godišnje sukladno Zakonu o obveznim odnosima.

Podnositelji zahtjeva mole pravostupanjsko tijelo da što prije dosnese rješenje sukladno uputi uvodno citiranog rješenja.

ISAK DRUTTER i dr. po:

ODVJETNIK
MARKO SINOVČIĆ
ZAGREB - Cernička 50

ISAK DRUTTER iz Zagreba, Veslačka 4, (OIB: 35143222947),
MAJA KOBOL iz Zagreba, Majstora Radovana 14, (OIB: 58929903432) i
NEVA DUIĆ iz Zagreba, Zvonimirova 114 (OIB: 25569164729) kao prodavatelji (u
daljnjem tekstu: prodavatelji), sa jedne strane,
i
DARKO DUBENIK iz Zagreba, Sv. Mateja 38, (OIB: 47956214506),
MARIJA DUBENIK iz Zagreba, Hrelićka zavrtnica 4c, (OIB: 46469765956),
TIHOMIRA ILIĆ- PRSKALO iz Zagreba, Jurja ves, II odvojak 6, (OIB: 96029911541) i
DRAŽENKO PRSKALO iz Zagreba, Lipanjska 1, (OIB: 44120049621), kao kupci (u
daljnjem tekstu: kupci), sa druge strane,

zaključili su danas sljedeći

UGOVOR O KUPOPRODAJI NEKRETNINE

Članak 1.

Stranke suglasno utvrđuju da su prodavatelji suvlasnici nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik, zk.ul.broj 6468 k.o. Šibenik i to:
5. Suvlasnički dio: 2840/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-5), P-1, poslovni prostor u prizemlju, ukupne površine 89,53 m², nalazeći u nekretnini koja je u A opisana kao kuća i lokal u površini 147 m², nalazeće na k.č.br. 5254/2, s kojim je neodvojivo povezan odgovarajući suvlasnički dio zemljišta ispod zgrade i zajedničkih prostorija i uređaja u zgradi, razmjerno veličini predmetnog posebnog dijela zgrade prema ostalim posebnim dijelovima kojima te zajedničke prostorije i uređaji služe.

Isak Drutter je suvlasnik nekretnine opisane u st. 1 ovog članka u ½ dijela (slovima: jedna polovina), Maja Kobol je suvlasnica nekretnine opisane u stavku 1. ovog članka u ¼ dijela (slovima: jedna četvrtina) i Neva Duić je suvlasnica nekretnine opisane u stavku 1. ovoga članka u ¼ dijela (slovima: jedna četvrtina).

Članak 2.

Prodavatelji prodaju svaki svoj suvlasnički dio nekretnine opisane u čl. 1 ovoga ugovora kupcima, koji nekretninu opisanu u čl. 1 ovog ugovora kupuju, i to: Darko Dubenik koji nekretninu opisanu u čl. 1 ovog ugovora kupuje u 3/10 dijela (slovima: tri desetine), Marija Dubenik koja nekretninu opisanu u čl. 1 ovog ugovora kupuje u nekretninu u 3/10 dijela (slovima: tri desetine), Tihomira Ilić-Prskalo koja nekretninu opisanu u čl. 1 ovoga ugovora kupuje u 2/10 dijela (slovima: dvije desetine) i Draženko Prskalo koji nekretninu opisanu u čl. 1 ovog ugovora kupuje u 2/10 dijela (slovima: dvije desetine).

Cijena

Članak 3.

Ugovorne strane suglasno su odredile cijenu za nekretninu opisanu u članku 1. ovog ugovora u iznosu 280.000,00 € (slovima: dvjestoosamdesettisuća eura) u protuvrijednosti kuna prema prodajnom tečaju Zagrebačke banke d.d. na dan plaćanja.

Način plaćanja

Članak 4.

Kupoprodajna cijena iz čl. 3. ovoga ugovora biti će plaćena na način da će prodavateljima biti isplaćeni slijedeći iznosi:

- Isaku Drutteru iznos od 140.000,00 Eura (slovima: stočeterdesettisuća eura),
- Maji Kobol iznos od 70.000,00 Eura (slovima: sedamdesettisuća eura) i
- Nevi Duić iznos od 70.000,00 Eura (slovima: seamdesettisuća eura), sve u protuvrijednosti kako je ugovoreno u čl. 3 ovog ugovora, primitak kojih iznosa prodavatelji potvrđuju potpisom ovog ugovora.

Po izvršenoj isplati prodavatelji će kod javnog bilježnika ovjeriti svoje potpise na ovom ugovoru.

Predaja posjeda

Članak 5.

Prodavatelji se obvezuju kupcima predati neposredan posjed nekretnina iz čl. 1. ovog ugovora slobodan od osoba i stvari na način da će im uručiti tri kopije ključeva.

Prodavatelji se obvezuju platiti sve režijske troškove koji terete nekretninu iz čl. 1 ovog ugovora i to od 23. rujna 2016., kada su ušli u posjed predmetne nekretnine, do dana predaje u posjed nekretnine iz čl. 1 kupcima, a od tada sve režijske troškove snose kupci.

Tabularna isprava

Članak 6.

Prodavatelji jamče kupcima da su isključivi vlasnici nekretnine iz čl. 1. ovog ugovora, da ista nije opterećena nikakvim knjižnim niti vanknjižnim teretima, te ovlašćuju kupce da po potpisu i ovjeri potpisa prodavatelja na ovom ugovoru bez ikakvih daljnjih dozvola i odobrenja prodavatelja uknjiže nekretninu iz čl. 1 ovog ugovora na svoje ime i korist.

Ostale odredbe

Članak 7.

troškove na promet nekretnina za nekretnine iz čl. 1 ovog ugovora, javnobilježničke troškove u vezi zaključenja ovog ugovora kao i troškove upisa prava vlasništva na ime kupaca snose kupci.

Članak 8.

Ovaj ugovor je sklopljen u osam (slovima: osam) primjerka, strankama je pročitano i protumačeno i one ga u znak prihvatanja prava i obveza koje iz njega proistječu vlastoručno potpisuju.

Jednu kopiju ugovora zadržava javni bilježnik, a po jednu kopiju svaka od ugovornih strana, s tim da će javni bilježnik na zahtjev stranaka izraditi dovoljan broj ovjerenih preslika ovog ugovora za uknjižbu prava vlasništva i reguliranje porezne obveze.

U Zagrebu, 20. prosinac 2016. g.

Prodavatelji:

ISAK DRUTTER

Isak Drutter

MAJA KOBOL

Maja Kobol

NEVA DUIĆ

Neva Duić

Kupci:

DARKO DUBENIK

Dubnik

MARIJA DUBENIK

Dubnik

TIHOMIRA ILIĆ- PRSKALO

Tihomira Ilić-Prskalo

DRAŽENKO PRSKALO

Draženko Prskalo

Ja, Javni bilježnik **Željka Maroslavac** iz Zagreba, Avenija Dubrovnik 12, potvrđujem da su stranke:
ISAK DRUTTER, OIB 35143222947, Zagreb, Veslačka 4, čiju sam istovjetnost utvrdila uvidom u osobnu iskaznicu broj 105477396 izdanu od PU Zagrebačka,
MAJA KOBOL, OIB 58929903432, Zagreb, Majstora Radovana 14, čiju sam istovjetnost utvrdila uvidom u osobnu iskaznicu broj 105426668 izdanu od PU Zagrebačka,
NEVA DUIĆ, OIB 25569164729, Zagreb, Kralja Zvonimira 114, čiju sam istovjetnost utvrdila uvidom u osobnu iskaznicu broj 105066060 izdanu od PU Zagrebačka, u mojoj nazočnosti priznali potpis na ispravi kao svoj.
Potpisi na ispravi su istiniti.

Temeljem čl. 77. st. 4. Zakona o javnom bilježništvu Javni bilježnik ne odgovara za sadržaj pismena na kojem ovjerava potpis/rukoznak.

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po Tar.br.11.st.4. ZJP naplaćena u iznosu od 30,00 kn.
Biljezi naljepljeni i poništeni na ispravi koja ostaje u arhivi.
Javnobilježnička nagrada po čl.19. PPJT zaračunata u iznosu od 90,00 kn. Zaračunat PDV u iznosu od 22,50 kn.

BROJ: OV-38708/16
U Zagrebu, 20.12.2016.

JAVNI BILJEŽNIK
Željka Maroslavac

Po ovlaštenju
PRISJEDNIK
Gordana Manojlović

Ja, Javni bilježnik **Željka Maroslavac** iz Zagreba, Avenija Dubrovnik 12, potvrđujem da je ovo preslik izvorne isprave:

Ugovor o kupoprodaji nekretnine - ovjeren potpis u ovom uredu 20.12.2016, pod poslovnim brojem OV-38708/16

Isprava čiji se preslik ovjerava je pisana mehaničkim sredstvom pisanja. Ovjereni preslik se sastoji od 4 (četiri) stranice, a izdan je u 3 (tri) primjerka. Podnositelj izvorne isprave je **DARKO DUBENIK**, Zagreb, Grad Zagreb, Sv. Mateja 38, osobna iskaznica br. 110516410, izdana od PU Zagrebačka. Izvornu ispravu posjeduje podnositelj isprave

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po Tar.br.11.st.1. ZJP naplaćena u iznosu od 17,00 kn.
Biljezi naljepljeni i poništeni na ispravi koja ostaje u arhivi.
Javnobilježnička nagrada po čl.17. PPJT zaračunata u iznosu od 30,00 kn. Zaračunat PDV u iznosu od 7,50 kn.

BROJ: OV-38725/16
U Zagrebu, 20.12.2016

JAVNI BILJEŽNIK
Željka Maroslavac

Po ovlaštenju
PRISJEDNIK
Gordana Manojlović